

חבית פרק שניים ועשרים שבע

מסורת הש"ס

הנורות הב'
במשנה וロー מתי. נ"ג
אלעד נגרת טין
ר' יוסי פ"ק דבמת דף ש' ע' 1
ס פ' ב' (ב) ר' ישעיהו
טומין וכו' מפרק ההוא
ולאלה: (א) ר' פולת וכו'
וכסיד תלמידים מילון ולבן
ונחמה: (ה) ר' הומ' דיא להען
ו ר' ג'ן קדץ חלבל התשאה
ברדי' ג'ן:

מן ג' טענות. ומיילו כלים קלים נוגע מהרי כלבי קדרה (עליל דג כ). כל מהן מון ג' טענות: וככלד פולג מקומות סין להוח ולטיטו נכל גירסה דמן יקומו: אין שומען קם פירות.
 דרכו לא מלך (ב) מולדת דרכך:
 הופיעו נוריה טמיה יקוחות נכמיהו
 רבי נוריה צור מרוד סגולין: כס
 מונזון חומס פירוט סיג'ה מון
 מומר למם נימה לי נמה צוינו לילך
 למגנו בון צהן יקומו: והם
 מתקין מונזון לסולין דיניהם
 לי נמלוי דנטוקן מיעיסו ומוקימה
 מהצעמו ווילם מג'נור צהן יקוחות
 וכמי גראַפּֿה (ט) שעטמען דמקון
 צוינו מושס צהן יקומו: מלוט
 דרכם. מהר טרומזון סדרה ז'

הנתקה מיטרין. ר' יוסטיניאן ר' יוסטיניאן
ומכמים מוקריין גוריה קטו זלעין
מיוקריין דילמונ מלך נטו (ט):
גמ' יוטפה. מכנים זו כפו זאמן
נדבק נס ומגנומו צפנת סכלל לטרו
מטעס עוגדין דוחן: מודס ר' יוטפה
זוקפס. דעלע'ג דרכימין להולין
יטיגן מון פקו דרונן דרומיטס
קריין זמו לדי מתקה ייבן דעתה
געניאו ויהו לאש בעבי': פט' זומיטס
וועניטס. טוחל וועז ולחלין נכנער
מפעכערל צקוטיס ווונטס פלען.
דריכם דענו לאו למתקן תלך מסוו
לאו דען כויתס וועניטס ווי' יוטפה
פליג עריאו הילך טאר פיריות לילך
דכני לאו למתקן תלך מונו דען
פסס: פטס. ו' מיליגן ממו זארכוט
סומולען (ונעל' גאנט) זונע זונען.
הנתקה מיטרין זיל הולען צין למתקן
ר' יוטפה זיל מיטרין זיל זיל זיל זיל
וועניטס זיל זיל זיל זיל זיל זיל זיל
ולבדערן כהו דרכ' יוטפה נקט לאו
ויל' מטעס גערימיט דילמונ דעםינען
מיינה דומזיס חכמים נדי יוטפה
בצלא פיריות לאו פאלין צדערן צדערן
לה זילעה למינער רבי יוטפה סיל
דעלע'ג עלה: סופר דרכ' יוטפה זיל
ספס. זילג פירע זילול זיל זיל זיל
סוי מתקה סוא מון פקו: ואסן
תלב' האקס מטמיט. מכתיב: לרען
זיל גאנט. צין צילג מונס לרען

mishpat
מִשְׁפָט

טוב (וזה נכון) וכבר פירשנו בדבריו גם בסוף (זו בפרק) כורא. בלבד פרק נטול

